

Kategorisering av animaliska biprodukter

Animaliska biprodukter som omfattas av abp-lagstiftningen anges i förordning (EG) nr 1069/2009 i artiklar 8-10 där de delas in i tre kategorier.

Nedan följer tre tabeller som tar upp de animaliska biprodukterna av respektive kategori. Texten under ”Typ av material” är klippt från förordning (EG) nr 1069/2009, och kommentarerna i högerspalten hänvisar till samma förordning om inte annat anges. För vidare information om vilka möjligheter som sedan finns för bortskaffande, hantering, bearbetning etc., och för information om vilka krav som ställs hänvisas till artikel 12 de artiklar som kommer därefter, och därifrån vidare till övriga tillämpliga delar av förordning (EG) nr 1069/2009 och förordning (EU) nr 142/2011.

Animaliska biprodukter som genomgått bearbetning eller behandling i enlighet med den lagstiftning som nämns ovan och som lever upp till de krav lagstiftningen ställer benämns ”framställda produkter” och faller inte in under tabellen nedan.

Kategori 1-material

Kategori 1-material omfattar följande animaliska biprodukter:

Tabell 1.

Artikel 8	Typ av material	Kommentar
a)	Hela kroppar och alla delar av kroppen, inklusive hudar och skinn, från följande djur:	
	i) Djur som misstänks vara infekterade med TSE ¹ i enlighet med förordning (EG) nr 999/2001 ² eller som officiellt bekräftats vara infekterade med TSE.	
	ii) Djur som avlivats som ett led i utrotningen av TSE.	
	iii) Andra djur än produktionsdjur och vilda djur, särskilt sällskapsdjur, djurparksdjur och cirkusdjur	Minigris och dvärgget kan i denna lagstiftning ses som sällskapsdjur om de endast hålls som sällskapsdjur.

¹ Transmissibel spongiform encefalopati (Det rör sig bl.a. om ”galna ko-sjukan” hos nöt och scrapie hos får och get.)

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati

	iv) djur som används i ett eller flera försök enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU av den 22 september 2010 om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål, i sådana fall där den behöriga myndigheten beslutar att sådana djur eller någon av deras kroppsdelar till följd av dessa försök utgör en potentiell allvarlig hälsorisk för människor eller andra djur, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1831/2003 ³	Av 2 kap. 1 c § (SJVFS 2006:84) framgår att det rör sig om försöksdjur <u>andra än</u> a. försöksdjur som ingår i livsmedelskedjan enligt förordning (EG) nr 178/2004, b. försöksdjur som endast har använts i observationsstudier, c. försöksdjur som har ingått i sådana utfodringsförsök som är undantagna från krav på tillstånd och etisk prövning enligt Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd (SJVFS 2012:26) om försöksdjur, d. djur som endast har använts i avel av försöksdjur, samt e. försöksdjur som aldrig har gått in i försök. Djur som avlivats med en metod som innebär tillförsel av något ämne som kan medföra fara för djur vid användning av kroppen som foder, och djur som är genetiskt modifierade blir kategori 1-material även om de lever upp till någon av punkterna a-e.
	v) Vilda djur som misstänks vara infekterade med sjukdomar som kan överföras till människor eller djur.	Hit hör t.ex. vilda fåglar i samband med misstanke om fågelinfluensa och sälar som drabbats av PDV (Phocine distemper virus, ”söldöden”).
b) i)	Specificerat riskmaterial.	Vad som är specificerat riskmaterial (SRM) anges i punkt 1 bil. V i förordning (EG) nr 999/2001 ² .
b) ii)	Hela kroppar eller delar av döda djur som innehåller specificerat riskmaterial vid tidpunkten för bortskaffandet.	Med ”bortskaffande” avses här förbränningen eller nedgrävningen (där sådan är möjlig). Det är i samband med själva bortskaffandet som kroppen övergår till att bli kat. 1 om specificerat riskmaterial (SRM) inte avlägsnats. Även foster från nöt, får och get hör hit om inte SRM avlägsnats före bortskaffandet.
c)	Animaliska biprodukter som framställts av djur som varit föremål för illegal behandling enligt definitionen i artikel 1.2 d i direktiv 96/22/EG ⁴ eller artikel 2 b i direktiv 96/23/EG ⁵ .	Ett exempel här är t.ex. delar från slaktade djur som tillförts otillåtna hormoner. Direktiven som nämns är införlivade i svensk lagstiftning. Se verkets föreskrifter 2009:84 ⁶ . Med ”illegal behandling” avses i

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser

⁴ Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG

⁵ Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG

⁶ Statens jordbruksverks föreskrifter (2009:84) om läkemedel och läkemedelsanvändning

		direktiven i rutan till vänster: användning av icke godkända ämnen eller produkter eller användning av enligt gemenskapslagstiftningen godkända ämnen eller produkter för andra ändamål eller på andra villkor än vad som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen eller - i förekommande fall - i de olika nationella lagstiftningarna.
d)	Animaliska biprodukter som innehåller rester av andra ämnen och miljögifter som förtecknats i grupp B.3 i bilaga I till direktiv 96/23/EG om sådana rester överskrider de gränsvärden som tillåts i gemenskapslagstiftningen, eller i nationell lagstiftning, om gemenskapslagstiftning inte finns.	Exempel här är delar från slaktade djur som visat sig innehålla dioxin eller andra miljögifter. Grupp B.3 i bilaga I anger följande: klorerade kolväten inkl.PCB, organiska fosforföreningar, kemikalier, mykotoxiner,färgämnen och ”övriga ämnen”.
e)	Animaliska biprodukter som samlats in vid behandling av avloppsvatten enligt kraven i genomföranderegler som antagits i enlighet med artikel 27 första stycket c i) från anläggningar där kategori 1-material bearbetats, eller ii) från andra anläggningar där specificerat riskmaterial avlägsnas.	Artikel 27 som det refereras till återfinns i förordning (EG) nr 1069/2009. Vilka krav som ställs framgår dock av bil. IV kap I avsnitt 2 i förordning (EU) nr 142/2011. Det gäller avloppsvatten från slakterier som slaktar nöt, får och get samt styckningsanläggningar där SRM avlägsnas. Det gäller även oren sektor på bearbetningsanläggningar för kategori 1-material samt anläggningar för mellanhantering och lagring av animaliska biprodukter av kategori 1. Ett grundkrav vid dessa slakterier och vid styckningsanläggningar där SRM avlägsnas är att de har ett filter med maskor på max 6 mm i diameter för utgående avloppsvatten. Det som samlas upp är kategori 1-material. När det gäller övriga anläggningar gäller de krav som Jordbruksverket ställt upp.
f)	Matavfall som härrör från transportmedel i internationell trafik.	Matavfall är per definition i bilaga I i förordning (EU) nr 142/2011 alla typer av matavfall, inklusive använd matolja, från restauranger, storkök och andra typer av kök, inbegripet centralkök och hushållskök. Med internationell trafik avses här transportmedel som trafikerar länder utanför EU, Norge och Schweiz.
g)	Blandningar av kategori 1-material och antingen kategori 2-material eller kategori 3-material eller båda	Vid slakterier hämtas ofta en blandning av kategori 1- och, 2- material som körs vidare för malning och förbränning. Ibland tillkommer även en del kategori 3-material som gångben, blod, borst och fjäder. Blandningen ska kategoriseras som kategori 1 om den till någon del består av kategori 1-material.

Kategori 2-material

Kategori 2-material omfattar följande animaliska biprodukter:

Tabell 2

Artikel 9	Typ av material	Kommentar
a)	Naturgödsel, icke-mineraliserad guano och mag- och tarminnehåll.	Naturgödsel är alla slags exkrementer och/eller urin från produktionsdjur, utom från odlad fisk, med eller utan strö. Guano är per definition ”naturlig produkt som har samlats in från exkrementer från fladdermöss eller vilda havsfåglar och som inte har mineraliserats”. Mag- och tarminnehåll är innehåll från däggdjurs och strutsfåglars mage och tarmar. (Mindre fåglars magtarmpaket kategoriseras som kategori 3. Se art. 10 b i tabell 3.)
b)	Animaliska biprodukter som samlats in vid behandling av avloppsvatten enligt kraven i genomföranderegler som antagits i enlighet med artikel 27 första stycket c	Detta gäller samtliga slakterier som inte omfattas av art 4.1.d (punkt d i tabell 1) d.v.s. bl.a. svin- och fjäderfäslakterier. Ett grundkrav vid dessa anläggningar är att de har ett filter med öppningar eller en maskstorlek på max 6 mm i diameter för utgående avloppsvatten. Det som samlas upp är kategori 2-material. Även avloppsvatten från oren sektor på bearbetningsanläggningar för kategori 2-material samt anläggningar för mellanhantering och lagring av animaliska biprodukter av kategori 2 räknas in här. När det gäller hantering av detta avloppsvatten gäller de krav som Jordbruksverket ställt upp i särskilt beslut.
	i) från anläggningar där kategori 2-material bearbetats, eller	
	ii) från slakterier, utom dem som omfattas av artikel 8 e.	
c)	Animaliska biprodukter som i den mening som avses i artikel 15.3 i direktiv 96/23/EG ⁷ innehåller rests substanser av godkända ämnen eller av förorenade ämnen i koncentrationer som överstiger de tillåtna gränsvärdena.	Detta omfattar t.ex. delar som kommer från slaktade djur som visat sig innehålla antibakteriella ämnen och andra veterinärmedicinska läkemedel andra än de som nämns i tabell 1 punkt c. Det omfattar även mjölk som visat sig innehålla sådana ämnen. Direktivet som nämns är införlivat i svensk lagstiftning. Se verkets föreskrifter 2009:84 ⁸ .
d)	Produkter av animaliskt ursprung som förklarats otjänliga som livsmedel eftersom de innehåller främmande föremål.	

⁷ Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG

⁸ Statens jordbruksverks föreskrifter (2009:84) om läkemedel och läkemedelsanvändning

e)	<p>Produkter av animaliskt ursprung utom kategori 1-material, som importeras eller förs in från ett tredjeland och inte uppfyller kraven i gemenskapens veterinärmedicinska lagstiftning för att få importeras eller föras in till gemenskapen, utom när gemenskapslagstiftningen medger import eller införsel med vissa begränsningar eller återsändning av dem till tredjelandet, eller sänds till en annan medlemsstat och inte uppfyller de krav som fastställs i eller tillåts enligt gemenskapslagstiftningen, utom då de återsänds med tillstånd från ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet.</p>	<p>Detta omfattar livsmedel (med animaliska beståndsdelar) som inte lever upp till de krav som ställs för att de ska få föras in till EU och därför stoppas vid gränsen in till EU. Livsmedel som inte återsänds övergår till att bli animalisk biprodukt. Även illegalt införda produkter räknas in här.</p>
f)	<p>Djur eller delar av djur utom de som avses i artikel 8 eller artikel 10,</p> <p>i) som dött på annat sätt än genom att slaktas eller nedläggas för att användas som livsmedel, inklusive djur som avlivats som ett led i sjukdomsbekämpning,</p> <p>ii) foster,</p> <p>iii) ägg, embryon och sperma som inte är avsedda för avelsändamål, och</p> <p>iv) fjäderfä som dött i äggen före kläckning.</p>	<p>Hit räknas bl.a. svin-, fjäderfä- och hästkadaver. Observera dock att dessa döda djur i vissa fall är kat. 1-material, t.ex. om det rör sig om försöksdjur eller djur som innehåller förbjudna ämnen.</p> <p>Även nöt, får och get är med några få undantag (jmf punkterna a i och ii i tabell 1) kategori 2-material ända fram till själva bortskaffandet då de övergår till att bli kategori 1-material om specificerat riskmaterial (SRM) ej avlägsnats. Se 8 b ii i tabell 1.</p> <p>Foster från nöt, får och get är vid bortskaffandet kategori 1-material om inte SRM först avlägsnats.</p> <p>Hit räknas material från däggdjur som varit avsett för avel. Ägg från fåglar (andra än kläckägg) hamnar i normalfallet under art. 10 k (här tabell 3 punkt k) och om från fisk under art. 10l (här tabell 10 punkt l)</p>
g)	<p>Blandningar av kategori 2-material och kategori 3-material.</p>	<p>Kategori 2- och kategori 3-material som läggs i samma behållare blir automatiskt ett kategori 2-material.</p>
h)	<p>Animaliska biprodukter som inte är kategori 1-material eller kategori 3-material</p>	<p>Hit räknas alla animaliska biprodukter in som inte återfinns under artikel 8 och 10 i förordningen (här tabell 1 och 3). Hit hör bl.a. styckningsdetaljer där salmonella påvisats och sådana slaktbiprodukter som vid efterslaktsbesiktningen inte har befunnits kunna kategoriseras in i artikel 10 a och b (här a och b i tabell 3). Även mjölk från djur som visat tecken på sjukdomar som genom mjölken kan överföras till människor eller djur hör hit.</p>

Kategori 3-material

Kategori 3-material omfattar följande animaliska biprodukter:

Tabell 3

Artikel 10	Typ av material	Kommentar
a)	Slaktkroppar och delar av djur som slaktats, eller kroppar eller delar av vilt som nedlagts, och som enligt gemenskapens lagstiftning är tjänliga som livsmedel, men som av kommersiella skäl trots detta inte är avsedda att användas som livsmedel.	Hit räknas de olika delar av ett slaktat djur som slakteriet, vilthanteringsanläggningen eller styckningsanläggningen av kommersiella skäl inte avyttrar som livsmedel. Även blod kan passa in här om det varit tjänligt som livsmedel men sedan av kommersiella skäl inte avyttras som livsmedel. (Jmfr punkt d nedan.)
b)	Slaktkroppar och följande delar från djur som har slaktats i ett slakteri och som har genomgått en besiktning före slakt där de befunnits vara lämpade för slakt för att användas som livsmedel, eller kroppar och följande delar från vilt som nedlagts för att användas som livsmedel i enlighet med gemenskapslagstiftningen:	Materialet i denna grupp kan tillåtas gå vidare i färskt sällskapsdjursfoder ⁹ . Därför är det viktigt att sådant som borde klassas som kategori 2 inte hamnar här.
	i) Slaktkroppar eller kroppar och delar av djur som förklarats otjänliga som livsmedel enligt gemenskapslagstiftningen, men som inte visade några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur.	Hit hör sådana delar av slaktade djur som vid efterslachtsbesiktningen förklarats otjänligt som livsmedel. Gränsdragningen mellan detta kat. 3-material och kategori 2-material måste göras av besiktningsspersonalen i slakten, och försiktighetsprincipen bör gälla.
	ii) Huvuden av fjäderfä.	
	iii) Hudar och skinn, inklusive material från putsning och spaltning, horn och gångbenets distala delar, inklusive falangben, karpalben och metakarpalben, tarsalben och metatarsalben av — andra arter än idisslare som måste testas för TSE ¹⁰ , —idisslare som har testats med negativt resultat i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EG) nr 999/2001 ¹¹ .	En felöversättning till svenska från engelska har gjorts i förordningen. Det ska stå ”andra djur är idisslare som...”. De idisslare som måste provtas ska således provtas och ha befunnits vara negativa innan materialet från dessa kan ses som ett kategori 3-material.
	iv) Svinborst.	
	v) Fjädrar.	

⁹ *färskt sällskapsdjursfoder*: sällskapsdjursfoder som innehåller visst kategori 3-material som inte har genomgått någon annan typ av konservering än kylning eller frysning.

¹⁰ Transmissibel spongiform encefalopati

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati

c)	Animaliska biprodukter från fjäderfä och hardjur som slaktats på jordbruksföretaget, såsom avses i artikel 1.3 d i förordning (EG) nr 853/2004 ¹² , om de ej visat några tecken på sjukdom som kan överföras till människor eller djur.	Detta gäller animaliska biprodukter som uppstår hos sådana producenter som har direkta leveranser av små mängder kött från fjäderfä och hardjur som slaktas på gården till konsumenter eller till lokala detaljhandelsanläggningar som levererar sådant kött direkt till konsumenter.
d)	Blod från djur som inte har visat några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via blod, från följande djur som har slaktats i ett slakteri efter det att de genomgått en besiktning före slakt där de befunnits vara lämpade för slakt för att användas som livsmedel i enlighet med gemenskapslagstiftningen:	Om blod från slaktade djur samlas upp och ingen hänsyn tas till resultatet av de enskilda djurens efterslaktbesiktning hamnar blodet här. Blodet har normalt sett en lägre kvalitet än det blod som placeras under punkt a eller b ovan och som kommer från djur där en bedömning även gjorts efter slakt. Blod från idisslare är endast kategori 3 om de prover som krävs enligt TSE-lagstiftningen tagits och visat negativt resultat.
	i) Andra arter än idisslare som måste testas för TSE ¹³ .	En felöversättning till svenska från engelska har gjorts i förordningen. Det ska stå ”andra djur är idisslare som...”. De idisslare som måste provtas ska således provtas och ha befunnits vara negativa innan materialet från dessa kan ses som ett kategori 3-material.
	ii) Idisslare som har testats med negativt resultat i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EG) nr 999/2001.	Detta gäller sådant blod som kommer från idisslare som passerat en levandedjursbesiktning och som provtagits med negativt resultat beträffande BSE eller Scrapie i enlighet med nämnd förordning. Bara individer som normalt sett skulle ha provtagits i samband med slakt måste provtas.
e)	Animaliska biprodukter som uppstår vid framställning av produkter som är avsedda att användas som livsmedel, till exempel avfettade ben, fettgrevar och slam från centrifugering eller separering i samband med behandling av mjölk.	Här hamnar biprodukter och produktionsspill med animaliska beståndsdelar från livsmedelsindustrin som inte platsar in under punkten f nedan.
f)	Produkter av animaliskt ursprung eller livsmedel som innehåller produkter av animaliskt ursprung, som inte längre är avsedda för användning som livsmedel, antingen av kommersiella skäl eller på grund av tillverkningsproblem eller förpackningsdefekter eller andra defekter som inte innebär någon risk för människors eller djurs hälsa.	Här rör det sig inte om produktionsspill som i punkten e ovan utan om färdiga livsmedel som av nämnda anledningar inte längre ses som livsmedel.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung

¹³ Transmissibel spongiform encefalopati

g)	Foder för sällskapsdjur och foder av animaliskt ursprung eller foder som innehåller animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som inte längre är avsedda för utfodring av djur, antingen av kommersiella skäl eller på grund av tillverkningsproblem eller förpackningsdefekter eller andra defekter som inte innebär någon risk för människors eller djurs hälsa.	
h)	Blod, efterbördar, ull, fjädrar, hår, horn, klöv- och hovspån samt obehandlad mjölk från levande djur som inte är avsedda för omedelbar slakt och inte visat några tecken på sjukdomar som genom denna produkt kan överföras till människor eller djur	Observera att mjölk även kan vara av kategori 1 eller 2. (Jmfr art. 8 d och 9 c, här tabell 1 punkt d och tabell 2 punkt c.)
i)	Vattenlevande djur och delar av sådana djur, med undantag av havslevande däggdjur, som inte visat några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur.	Det kan t.ex. röra sig om kommersiellt fångad vild fisk eller odlad fisk. Vattenlevande djur som inte fångats kommersiellt omfattas inte av förordningen. Med ”vattenlevande djur” avses här fisk som tillhör överklassen Agnatha och klasserna Chondrichthyes och Osteichthyes, blötdjur som tillhör stammen Mollusca och kräftdjur som tillhör understammen Crustacea. ¹⁴
j)	Animaliska biprodukter från vattenlevande djur från anläggningar som tillverkar produkter som är avsedda att användas som livsmedel.	Detta är t.ex. fiskrens från slakt av fisk. Se definition på ”vattenlevande djur” i rutan ovan.
k)	Följande material från djur som inte har visat några tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via detta material: i) Skal från skaldjur med mjuka vävnader eller kött från djur som inte har visat några tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via detta material. ii) Från landlevande djur som inte har visat några tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via detta material: - Biprodukter från kläckerier. - Ägg - Biprodukter från ägg, inbegripet äggskal. iii) Daggamla kycklingar som avlivats av kommersiella skäl och som inte har visat några tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via detta material.	Notera att skal där mjukvävnad och kött avlägsnats enligt artikel 2 inte omfattas av förordningen.

¹⁴ Vattenlevande djur definieras i förordning (EG) nr 1069/2009 som vattenlevande djur enligt definitionen i art. 3.1 e i direktiv 2006/88/EG och det är vad som framgår i denna som återfinns ovan.

l)	Ryggradslösa vattenlevande och landlevande djur med undantag av arter som är patogena för människor eller djur.	Hit hör t.ex. maskar, larver, artemia-ägg, daphnia och insekter som man önskar använda som foder eller som bete vid fiske. Av bil XIII i förordning (EU) 142/2011 framgår att exv. rom som genererats av vattenlevande djur hör hit.
m)	Djur eller delar av sådana, som tillhör någon av de zoologiska ordningarna Rodentia och Lagomorpha, med undantag av kategori 1-material som avses i artikel 8 a iii, iv och v och kategori 2-material som avses i artikel 9 a–g.	Till gruppen Rodentia hör bl.a. råttor och möss och till gruppen Lagomorpha hör bl.a. kaniner och harar. De undantag som anges återfinns i tabell 1 och 2. Vilda djur av dessa arter hör inte hit, utan det måste röra sig om djur som fötts upp. Jmfr art. 2.2.
n)	Hudar och skinn, hovar, fjädrar, ull, horn, hår och päls från döda djur utom de djur som avses i led b i denna artikel, som inte visat några tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via produkten i fråga	Här hamnar t.ex. hudar, skinn och horn från djur som slaktats för husbehov. Dessutom hör pälsdjursskinn hit liksom jakttroféer i form av skinn och horn. En hud kan givetvis även hamna under punkt a i denna tabell om den varit klassad som livsmedel.
o)	Fettvävnad från djur som inte visat några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur och som har slaktats i ett slakteri och genomgått en besiktning före slakt där de befunnits vara lämpade för slakt för att användas som livsmedel i enlighet med gemenskapslagstiftningen	Detta är fettvävnad från djur som besiktigats före slakt men inte genomgått någon efterslachtsbesiktning. Fettvävnad från djur som även besiktigats efter slakt och där fettet befunnits lämpligt som livsmedel men som av olika skäl inte ska användas som livsmedel hamnar i punkt a i denna tabell. Fett som passerat efterslachtsbesiktning och befunnits olämpligt som livsmedel kan i många fall klassas in under punkt b.
p)	Annat matavfall än sådant som avses i artikel 8 f.	Matavfall är per definition i bilaga I i förordning (EU) nr 142/2011 alla typer av matavfall, inklusive använd matolja, från restauranger, storkök och andra typer av kök, inbegripet centralkök och hushållskök. (Jämför tabell 1 punkt f för artikel 8 f som är matavfall som härrör från transportmedel i internationell trafik.) Detta matavfall omfattas bara av kraven i förordningen om det är avsett att användas som foder eller är avsett att bearbetas enligt vissa krav i förordning (EU) nr 142/2011 eller gå vidare för rötning eller kompostering. Matavfall från hushåll och restauranger samlas ofta ihop i form av hushållsavfall i enlighet med miljölagstiftningen.